

надничахме настръхиали. Бутнатиятъ камъкъ въ ней, проваляваше се въ мъглата съ глухъ тръсъкъ, който увеличаваха свлъченитѣ отъ сътресението блокове и тъсъкъ. Напразно напрѣгахме взоръ да погледнемъ по-надолу до дънното. Само веднажъ, за нѣколко мигновения, като че се смили надъ настъ, думанътъ се разрѣди въ пропастъта и ни остави да зърнемъ едно тъмно езеро; послѣ пакъ нахлуха талазитѣ и закриха видѣнието и вече се не махнаха.

Дъждътъ продължаваше да вали ситенъ, но гъстъ, изъ облака, сирѣчъ изъ мъглата, въ която бѣхме. Той падаше надъ главитѣ ни отъ десетина метра високъ, безшумно мокрѣше, квасѣше, безъ почивка, безъ милостъ. Чадърътъ ми слабо ми бранѣше главата и съвсѣмъ не бранѣше снагата. Но едно врѣме дъждътъ се прѣвѣрна въ градъ, пакъ безшуменъ, който ни чукаше неприятно по лицата и рѣцѣтѣ. Пропадна окончателно най-послѣдната искрица отъ надежда! Нѣмаше да видимъ повече нищо отъ Мусалла. Височайшиятъ връхъ на България бѣше безжалостно негостоприеменъ за настъ. Ние вече бѣхме добре измокрени, помрѣзнали, и зъзнѣхме отъ студъ. Мусалла ни гонѣше... Но рѣчъ за слазяне пѣмаше. На злостъ отговаряхме съ инатъ: ние стоехме. Не бѣхме били три дена пѫть — и какъвъ пѫть? — за да дойдемъ тука и веднага да бѣгаме, деморализувани отъ единъ дъждъ и една градушка. Клекнахме да хапнемъ възъ челото на Мусалла. Ледни зърна ситно ситно блѣскаха ме по врата и по промрѣзналитѣ рѣцѣ, чаткаха по капака на отворената сарделева кутия . . .

Ние свѣршихме бѣрзия си обѣдъ подъ благословията на градушката, която пакъ отстѫпи място само на дъждъ, и се посветихме на учени занятия. Г. Т. сбираше билки за артилерията си, която изнесе до тукъ; професоръ М. провѣряваше по указанията на барометъра си височината на Мусалла; г. З. трошеше съ чукчето късове отъ гранитъ по зѣберитѣ; Г. С. изпитваше силата на ека въ мъглата; г. М-чъ пущаше камъни въ пропастъта, за да си състави понятие за дѣлбочината ѝ. Бѣдниятъ г. П. турише на работа сичкитѣ си усилия, за да покрие съ тѣнкия си шаль зиморлявата си дръглива снага, когато унтеръ офицеринътъ тѣлкуваше на мене и на Д-ръ М. названието на Мусалла, което произлязяло отъ *Мостъ и Аллахъ*, сирѣчъ мостъ между земята и небето! Де, де, дяволе!... Ние му фѣрихме филологията въ пропастъта... Не стоеше въ без-